

Sygn. akt *XVII AmE 200/10*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie-Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Sajur – Kordula

Protokolant: Andrzej Tracz

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

nr (...) (...) (...) z dnia 6 sierpnia 2010r.

o zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

I. uchyla zaskarżoną decyzję;

II. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 477 (czteryście siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Magdalena Sajur – Kordula

Sygn. akt XVII AmE 200/10

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE) decyzją z dnia 06 sierpnia 2010 r. o numerze (...) (...) (...) / (...) po rozpatrzeniu wniosku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o rozstrzygnięcie w trybie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne sporu z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P., dotyczącego odmowy zawarcia umowy o przyłączenie elektrowni wiatrowej zlokalizowanej w pobliżu miejscowości M. gmina N. o mocy 40 MW,

- orzekł zawarcie pomiędzy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. a (...) sp. z o.o. w P. umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej (...) o mocy 40 MW zlokalizowanej w okolicach miejscowości M. gmina N., stanowiącej załącznik do wydanej decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie wniosła (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. (dalej powód) zaskarżając ją w całości (k. 20-57 akt sądowych). Natomiast punkcie drugim złożonego odwołania zaskarżył wydane w toku postępowania administracyjnego postanowienie Prezesa URE tj. z dnia 24 lutego 2010 roku nr (...) (...) (...) w

przedmiocie odmowy umorzenia postępowania i z dnia 27 lutego 2010 roku nr (...) (...) (...) w przedmiocie odmowy przeprowadzenia dowodów.

Ponadto Prezesowi URE zarzucił:

1. naruszenie art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego poprzez błędna jego wykładnię polegającą na przyjęciu, że wynikający z tego przepisu publicznoprawny obowiązek zawierania umowy o przyłączenie, dotyczy również przyłączania innych przedsiębiorstw energetycznych - wytwórców, oraz w konsekwencji naruszenie art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego w zw. z art. 23 ust. 2 pkt 12 Prawa energetycznego oraz w zw. z art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego, poprzez błędna jego wykładnię, polegającą na przyjęciu, że Prezes URE ma kompetencję do orzeczenia w niniejszej sprawie zawarcia umowy,

2. naruszenie prawa materialnego - art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego oraz art. 9 ust. 4 pkt. 2) Prawa energetycznego - poprzez błędną wykładnię, tj. poprzez utożsamienie wydanego przez przedsiębiorstwo dystrybucyjne dokumentu zatytułowanego „warunki przyłączenia” z ustawowym terminem „warunki techniczne i ekonomiczne przyłączenia” (art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego) oraz utożsamienie z ustawowym pojęciem „warunki przyłączenia” (art. 7 ust. 1 in fine Prawa energetycznego, art. 9 ust. 4 pkt. 2 Prawa energetycznego),

3. naruszenie art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 75 § 1 k.p.a. w zw. z art. 30 ust. 1 Prawa energetycznego poprzez ich niezastosowanie, polegające na nieprzeprowadzeniu postępowania dowodowego na okoliczność: (i) istnienia technicznych i ekonomicznych - warunków przyłączenia, (ii) posiadania przez Zainteresowanego tytułu prawnego do korzystania z obiektu przyłączanego oraz istnienia tego obiektu, oraz (iii) spełnienia przez Zainteresowanego warunków przyłączenia do sieci i odbioru.

4. naruszenie art. 7 ust. 2 Prawa energetycznego poprzez jego niezastosowanie, polegające na orzeczeniu zawarcia umowy o przyłączenie niezawierającej elementów przedmiotowo istotnych,

5. naruszenie art. 487 § 2 k.p.c poprzez jego niezastosowanie polegające na orzeczeniu zawarcia umowy o przyłączenie o treści niezgodnej z zasadą ekwiwalentności oraz nieregulującej w sposób pełny stosunku prawnego, mającego łączyć E. Operator oraz Zainteresowanego: E. Operator zarzuca, że zaskarżoną Decyzją Prezes URE orzekła zawarcie umowy o przyłączenie, w której główne obciążenia oraz ryzyka leżą po stronie E. Operator,

6. naruszenie art. 58 § 1 k.c poprzez jego niezastosowanie polegające na orzeczeniu zawarcia umowy z podmiotem nieposiadającym koncesji ani promesy koncesji oraz poprzez orzeczenie zawarcia umowy o treści, zgodnie z którą wykonanie tej umowy skutkować będzie naruszeniem przez E. Operator warunków wykonywania działalności koncesjonowanej w zakresie dystrybucji energii elektrycznej (art. 3 pkt 5 Prawa energetycznego i art. 3 pkt 23 Prawa energetycznego), naruszeniem zakazu subsydiowania skrótnego (art. 44 ust 1 Prawa energetycznego i art. 3 pkt 32 Prawa energetycznego) oraz naruszeniem obowiązku równego traktowania odbiorców (art.3 pkt 21 Prawa energetycznego, 9d ust 4 Prawa energetycznego i art. 45 ust 2 pkt 1 Prawa energetycznego),

7. naruszenie 16 ust. 3 Dyrektywy nr 2009/28 z dnia 23 kwietnia 2009r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, polegające na orzeczeniu zawarcia umowy, bez uwzględnienia interesów innych zainteresowanych przyłączeniem, w sytuacji, gdy z okoliczności sprawy wynika, że przyłączenie Zainteresowanego może pozbawić możliwości przyłączenia innych podmiotów, w szczególności wobec braku wskazania, jakimi kryteriami kierował się organ przy wydawaniu decyzji oraz przy braku wyjaśnienia, czy uprzywilejowane traktowanie Zainteresowanego nie stanowi niedozwolonej pomocy publicznej,

8. naruszenie art. 3 oraz art. 23 ust. 1 Rozporządzenia Komisji Europejskiej z dnia 6 sierpnia 2008r. nr 800/2008 uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i art. 88 Traktatu (dalej: Rozporządzenie Komisji”), poprzez orzeczenie zawarcia umowy, skutkujące udzieleniem, indywidualnej pomocy publicznej, bez uwzględnienia kryteriów udzielania tej pomocy,

9. naruszenie art. 7 ust. 8 pkt 3 Prawa energetycznego poprzez błędną jego wykładnię, polegającą na utożsamianiu pojęcia „przyłącza” z pojęciem „przyłączenie” i w konsekwencji przyjęciu, że za przyłączenie do sieci dystrybucyjnej odnawialnych źródeł energii pobiera się opłatę w wysokości połowy rzeczywistych nakładów poniesionych na budowę przyłącza.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz o zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wedle norm prawem przepisanych.

Odpowiadając na odwołanie (k. 59-72) Prezes URE (dalej: pozwany) wniósł o jego oddalenie w całości.

W odpowiedzi na odwołanie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (dalej: zainteresowany) wniósł o oddalenie odwołania złożonego przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. (powód) w całości, w tym o zasądzenie od powoda na rzecz zainteresowanego kosztów procesu wg norm prawem przepisanych (k. 75-93 akt sądowych).

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. jest przedsiębiorstwem energetycznym prowadzącym działalność w zakresie dystrybucji energii elektrycznej /okoliczność bezsporna/.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą między innymi w zakresie projektowania i eksploatacji elektrowni i elektrowni wiatrowej. /okoliczność bezsporna/.

Podmiotowi (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. dnia 19 grudnia 2007r. zostały wydane warunki przyłączenia obiektu elektrowni o nazwie: Elektrownia (...) do sieci (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. o numerze (...) wraz z projektem umowy o przyłączenie. /dowód: warunki przyłączenia k. 204 A-M akt admin./

Instytut Energetyki (...) opracował w 2004 r. ekspertyzę wpływu przyłączenia farmy wiatrowej M.o mocy 40 MW do sieci elektroenergetycznej spółki dystrybucyjnej Grupa (...) SA Oddział w S. na pracę i parametry sieci Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, oraz analizę pracy sieci spółki dystrybucyjnej (...) SA Oddział w S. dla wariantów jej rozbudowy wynikających z przyłączenia farm wiatrowych G., J., M., N., R., S., Ś. i W. /dowód: ekspertyza k. 46-195 akt admin./.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. umową z dnia 4 września 2007 r. - aneksowaną w dniu 22 października 2008 r. - przekazała na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. prawa do projektu określone w szczególności jako: umowy leasingu, dane i opracowanie dotyczące warunków wietrznych, warunki przyłączenia elektrowni wiatrowych do sieci elektroenergetycznych (...) S.A. Oddział w S. o numerze (...) z dnia 30 grudnia 2004 r., warunki przyłączenia sieciowego elektrowni wiatrowej do sieci elektroenergetycznej (...) Sp. z o.o. z siedzibą prawną w P. Nr (...) z dnia 19.12.2007 /dowód; umowa k.028 -042 akt admin./

Pismem z 29 października 2008r. i z 22 grudnia 2008r. (...) sp. z o.o. poinformowała E. w P. o przeniesieniu na jej rzecz praw związanych z realizacją projektu farmy wiatrowej M. w tym wydanych warunków przyłączenia o numerze (...) z dnia 19.12.2007. /dowód; pismo k. 205-206 i k.209-210 akt admin./.

Projekt umowy o przyłączenie elektrowni (...) o mocy przyłączeniowej 40 MW określał (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jako następcę prawnego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością /dowód: projekt k. 268 akt admin./

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością podjęła negocjacje z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w zakresie warunków projektu umowy o przyłączenie farmy wiatrowej (...) /okoliczność bezsporna/

W dniu 25 września i 5 października 2009r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przekazała (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością projekty umów o przyłączeniu farmy wiatrowej M. /k. 380-400 akt admin./.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością 16 grudnia 2009 r. (data prezentaty delegatury URE) złożyła do Prezesa URE wnioski o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego odmowy przez (...) sp. z o.o. w P. zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej zespołu elektrowni wiatrowej o nazwie Farma WiatrowaM.o mocy 40 MW zlokalizowanej w rejonie miejscowości M. gmina N.. Jako sporne wnioskodawca wskazał bezprawne żądanie przez E. Operator pokrycie przez podmiot przyłączany kosztów rozbudowy sieci E. Operator oraz dostarczenia przez podmiot przyłączany gwarancji bankowej opiewającej na kwotę stanowiącą wielokrotność szacowanej opłaty za przyłączenie. Sporność zapisów odnosi się do § 4,5,6 i 8 projektu umowy. /dowód: wniosek k.1-17 akt admin./

W piśmie wyjaśniającym z dnia 22 stycznia 2010r. E. Operator wskazała, że wydane warunki przyłączenia w dniu 19 grudnia 2007r. zostały doręczone wraz z projektem umowy spółce (...) z siedzibą w S. w związku z czym brak jest sporu w przedmiocie odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci. /k.283-298 akt admin./

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2010 r. Prezes URE w oparciu o art. 105 § 1 kpa odmówił uwzględnienia wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością o umorzenie postępowania w sprawie. /dowód: postanowienie k. 306-308 akt admin./

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2010 r. Prezes URE w oparciu o art. 75 § 1 i art. 78 § 1 kpa oddalił wnioski dowodowe (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w zakresie przeprowadzenia dowodu z dokumentów, przeprowadzenia oględzin z nieruchomości, przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego (na okoliczność, czy istnieją warunki ekonomiczne i techniczne przyłączenia farmy M. do sieci), przeprowadzenia dowodu z dokumentów dotyczących przyłączania do sieci elektroenergetycznej (...) sp. z o.o. innych podmiotów. /dowód: postanowienia k.309-310 akt admin./

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością nie uiściła zaliczki na poczet opłaty o przyłączenie /okoliczność bezsporna/.

Pismem z 2 czerwca 2010 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w postępowaniu przed Prezesem URE przedstawiła umowę dzierżawy jako potwierdzenie tytułu prawnego do korzystania z działek pod budowę i eksploatację farmy wiatrowej M.. /dowód; umowa k.370-379 akt. admin./

Prezes URE pismem z dnia 12 lipca 2010 r. zawiadomił strony o zakończeniu postępowania i możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem w sprawie, w tym zajęcia stanowiska. /dowód: pisma k. 406 akt admin./

Stanowisko zajęła (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością /k. 409-411 akt admin./

Bezsporne jest, że planowana inwestycja nie powstała.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w aktach przesłanych przez organ regulacyjny. Rzetelność dokumentacji i istnienie wskazanych okoliczności nie było kwestionowane przez żadną ze stron. Materiał dowodowy należy uznać za przekonujący oraz w pełni wiarygodny.

Sąd oddalił wnioski dowodowe zawarte w punkcie V odwołania litera a), b), c), d), e), f), g), h) i j), gdyż okazały się zbędne dla rozstrzygnięcia i zmierzały do wykazania okoliczności nieistotnych bądź niespornych.

Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

W świetle okoliczności niniejszej sprawy uzasadniony jest zarzut naruszenia art. 7 ust. 1 Pe - przez jego niewłaściwe zastosowanie - w oparciu o który pozwany orzekł, że na podstawie ciężył publicznieprawnym obowiązkiem zawarcia umowy w okresie ważności wydanych warunków przyłączenia o numerze (...) z dnia 19 grudnia 2007r. wydanych innemu podmiotowemu niż ten który je otrzymał.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, żądającym rozstrzygnięcia sporu w trybie art. 8 ust. 1 Pe tj. publicznoprawnym jest zainteresowany, któremu powód nie wydał warunków przyłączenia obiektu elektrowni o nazwie: Elektrownia (...) gmina N. o mocy 40 MW. Podmiotem ubiegającym się o określenie warunków przyłączenia do sieci powoda wskazanej farmy wiatrowej był podmiot o nazwie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Zainteresowany natomiast żądał rozstrzygnięcia sporu w przedmiocie odmowy zawarcia umowy w oparciu o wydane warunki przyłączenia, które zostały mu w drodze umowy cywilnoprawnej przelewu przekazane przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

W ocenie Sądu Okręgowego prawa i obowiązki wynikające z wydanych warunków przyłączenia nie mogą być przedmiotem umów cywilnoprawnych i tą drogą przechodzić na inne podmioty, z przyczyn o których mowa poniżej.

Przelew wierzytelności i przyjęcie długu, o których mowa w przepisach art. 509-518 i i 519 -525 k.c. to instytucje cywilno prawne, znajdujące – przez art. 1 k.c. – zastosowanie do stosunków cywilno prawnych. Aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu musi ona wynikać ze stosunku zobowiązaniowego, dokładne określenie którego indywidualizuje wierzytelność będąca przedmiotem przelewu. Dopuszczalne jest zawarcia umowy przekształcającej istniejący stosunek w ten sposób, że w miejsce dotychczasowego podmiotu zajmującego pozycję strony wstępuje inny podmiot, przyjmując prawa i obowiązki związane z tą pozycją, jednakże musi to dotyczyć stosunku umownego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 16 maja 2000r. I ACa 356/00).

Umowa przelewu praw i obowiązków na którą powołuje się zainteresowany z dnia 4 września 2007r. dotyczy szczególnego charakteru zobowiązania jako zobowiązania „nieumownego”. Charakter „nieumowny” wynika z tego, że źródłem powstania tych praw i obowiązków tj. wynikających z wydanych warunków przyłączenia są akta prawa publicznoprawnego-administracyjnego tj. ustawa Prawo energetyczne oraz wydanych z jego delegacji akt wykonawczych tj.: rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 20 grudnia 2004r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci energetycznych, ruchu i eksploatacji tych sieci (Dz.U. 2005r. Nr 2, poz. 6) oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz.U. 2007r. Nr 93, poz. 623 ze zm.).

Dla przykładu należy wskazać art. 7 ust. 3a Pe, który stanowi, że podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci składa wnioski o określenie warunków przyłączenia do sieci. Wniosek o określenie warunków przyłączenia zawiera w szczególności oznaczenie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie (...)- jak w art. 7 ust. 3b, a żądającym o którym mowa w art. 7 ust. 1 Pe jest ten podmiot - któremu wydano warunki przyłączenia i który jednocześnie spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru.

Przepis art. 509 § 1 k.c. stanowi, że przedmiotem cesji nie może być wierzytelność, jeżeli m.in. sprzeciwia się temu właściwość zobowiązania. Właściwość zobowiązania stoi na przeszkodzie przelewu wierzytelności, wtedy gdy brak wprost przepisu prawa zakazującego przenoszenia określonej wierzytelności, lecz analiza treści stosunku stron sprzeciwia się powyższemu ze względu na szczególny charakter zobowiązania (tu: jako nieumownego), znajdującego się swe źródło w akta prawa publicznoprawnego. Pogląd ten wraził również Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 31 stycznia 2013r. sygn.akt. VI ACa 895/12, który to pogląd tutaj Sąd w pełni aprobuje. Reżim przenoszenia praw w tym wierzytelności znajduje zastosowanie tylko do rozporządzenia cywilnymi prawami podmiotowymi, w drodze cesji nie mogą być przenoszone uprawnienia publicznoprawne (vide: wyrok SN z : 26 listopada 2003r.III CZP84/03; 28 czerwca 2002r. ICKN 841/00; 24 września 2003r. III CKN 467/01; uchwała SN z 25 czerwca 2008r., II CZP 45/08).

Mając na względzie powyżej wskazane wywody Sąd stwierdza, że umowę z dnia 4 września 2007r. (aneksowaną w dniu 22 października 2008r.) w zakresie dotyczącym przelewu praw i obowiązków na rzecz zainteresowanego do wydanych warunków przyłączenia narusza przepisy art. 509 § 1 k.c i 353¹ k.c., co w oparciu o art. 58 § 1 skutkuje jej bezwzględna nieważnością, bez potrzeby badania innych aspektów sprawy.

Z tych powodów rozważania w kontekście analizy przesłanek, o których mowa w art. 7 ust. 1 Pe, które o ile zaistnieją zobowiązują z mocy prawa przedsiębiorstwo energetyczne w okresie ważności wydanych warunków przyłączenia, do zawarcia umowy o przyłączenie z podmiotem ubiegającym się o przyłączenie, Sąd uznaje jako bezprzedmiotowe.

Na marginesie wskazać jedynie należy, że skoro wniosek o przyłączenie złożył podmiot do tego nieuprawniony, który nie dysponował nawet wydanymi na jego rzecz warunkami przyłączenia, to nie może być mowy o tym, że Prezes URE wydając zaskarżoną decyzję, sprawdził, czy istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia (przesłanki z art.7 ust. 1 Pe). Również z tego punktu widzenia decyzja jest wadliwa i nie może być konwalidowana w postępowaniu przed Sądem.

Natomiast zarzut powoda odnośnie jego zdaniem niezasadnej w okolicznościach niniejszej sprawy odmowy umorzenia postępowania w sprawie przez Prezesa URE w oparciu o art. 105 § 1 k.p.a., jest zarzutem nieprawidłowym.

Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza brak któregoś z elementów stosunku materialno prawnego skutkującego tym, iż nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (np. wyrok NSA z dnia 21 września 2010 r., II OSK 1393/09). W uzasadnieniu, wyroku z dnia 9 listopada 1995r. sygn. akt III ARN 50/95-OSNAPIUS nr 11/1996 poz. 150 Sąd Najwyższy podkreślił, że ze względu na ustrojową zasadę prawa strony do merytorycznego rozpatrzenia jej żądania w postępowania administracyjnym i prawo do rozstrzygnięcia sprawy decyzją art. 105 § 1 k.p.a. nie może być interpretowany rozszerzająco. Przepis ten ma bowiem zastosowanie tylko w sytuacjach, w których w świetle prawa materialnego i ustalonego stanu faktycznego brak jest sprawy administracyjnej mogącej być przedmiotem postępowania. Oznacza to, że postępowanie administracyjne staje się bezprzedmiotowe w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a. tylko wtedy gdy brak jest sprawy administracyjnej, która może być załatwiona decyzją. (wyrok SN z dnia 20 stycznia 2011 r. sygn. akt. III SK 20/10). W niniejszej sprawie nie było podstaw do umorzenia postępowania administracyjnego zakończonego zaskarżoną decyzją, ponieważ w ustalonym przez Sąd stanie faktycznym i prawnym istniała sprawa administracyjna (warunkowe zobowiązanie do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci w okresie ważności wydanych warunków, odmowa jej zawarcia, żądanie zawarcia umowy o przyłączenie, ustawowo upoważniony organ administracji publicznej (Prezes URE) do rozstrzygnięcia sporu i wnioski strony która miała interes prawny w rozstrzygnięciu sporu).

W świetle ustawy Pe został ukształtowany szczególnie przypadek przekazania na drogę postępowania administracyjnego do właściwości Prezesa URE, określonego sporu, który – gdyby nie ustawowe przekazanie – stanowiłoby sprawę cywilną rozpoznawaną przez sądy powszechne na ogólnych zasadach (por. art. 1 i art. 2 § 1 i § 3 k.p.c.). Z powyższego wynika, że do Prezesa URE do jego właściwości w zakresie stosunków cywilnoprawnych, należy tylko to co zostało mu specjalnie przez ustawę powierzone i że właściwość ta nie powinna być rozszerzana w drodze wykładni. Pominięcie dokonania oceny umowy przelewu praw i obowiązków w okresie ważności warunków przyłączenia na rzecz zainteresowanego prowadzi do wniosku, że pozwany nie wypełnił ustawowej kompetencji organu administracyjnego w sprawach cywilnych, jako pragmatycznej potrzeby rozstrzygnięcia sporu. Tę pragmatyczną potrzebę SN wyraził w wyroku z dnia 12 kwietnia 2011 r. sygn.akt. III SK 42/10 i określił jako zasadę efektywności, a jako jej granicę zakreślił „sporność sprawy” pomiędzy stronami. I tę zasadę efektywności pozwany naruszył.

Sąd uznał za niedopuszczalną zmianę odwołania wnioskowaną na rozprawie w dniu 6 czerwca 2014r. Sprawa niniejsza toczy się w oparciu o przepisy działu IV a, tytuł VII, księgi I ustawy z dnia 17 listopada 1964r. kodeks postępowania cywilnego t.j. w oparciu o przepisy postępowania w sprawach gospodarczych. Przepis art. 479⁴ § 2 k.p.c., stosowany w sposób odpowiedni do odwołań, zakazuje zmiany wniosków odwołania w toku procesu.

Z tych względów Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uwzględnił odwołanie powoda i na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję w całości uznając ją jako wydaną z naruszeniem art. 509 k.c. w zw. z . 7 ust. 1 Pe, które to naruszenie nie może być konwalidowane w tym postępowaniu.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę Sąd uwzględnił odwołanie powoda i na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c., zaskarżoną decyzję uchylił. Z uwagi na powyższe, bezprzedmiotowe było rozstrzygnięcie odnośnie postanowienia dowodowego z dnia 27 lutego 2010r.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 108 § 1 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwanego stosownie do wyniku sporu na podstawie 98 § 3 k.p.c i zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. do kosztów tych zaliczono koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360 zł określonej w § 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), koszt opłaty sądowej w wysokości 100 zł, oraz opłaty skarbowej w wysokości 17 zł od udzielonego pełnomocnictwa.

SSO Magdalena Sajur – Kordula

ZARZĄDZENIE

(...)